

नागस्फो

नाचिके

नाचिके

स्त्रीसौभाग्यविवर्द्धिनी मदकरी ज्ञेया सदा बह्वभा
गुल्माभानविबन्धनिच्च कथिता सा मालवे तु
स्थिता ॥

अन्विपुष्कजिका नाम क्रवायीष्या कटुकुषा ।
मलापकर्षा कण्डस्य पित्तकृद्गतनाशिनो ॥
द्वैवयीया कटुस्त्रीष्या कृत्वा दीर्घदला च सा ।
कफवातहरा रथा कटुहीपनपाचनी ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

नागवारिकः, पुं, (नागानां हस्तिनां वारो वार-
णम् । च कार्यत्वेनास्यस्येति । नागवार + ठन् ।)
राजकुञ्जरः । हस्तिपः । गणस्यराजः । (नागानां
सर्पाणां वारो वारणमस्यस्येति ।) गरुडः ।
मयूरः । इति मेदिनी । के, २३० ॥

नागवीटः, पुं, (नाग इव विशेषेण एतत् इत-
स्ततो भ्रमतीति । वि + इट गतौ + “इयुपध-
ञ्जेति” इ । १ । १३५ । इति कः ।) टाकुरः ।
इति त्रिकाश्रयः ॥ चाकरा इति ख्यातः ॥

नागवीधी, स्त्री, (नागस्य वीधी पश्याः ।) अग्नि-
न्यादिनक्षत्रत्रयघटितग्रहस्थानत्रयान्तर्गतोत्तर-
स्थानस्यपथविशेषः । यथा,—

“सर्वग्रहाणां चोत्थेव स्थानानि दिग्जयसमाः ।
स्थानं चारुद्वयं मध्यं तथैरावतसुतरम् ।
वेदान्तं दक्षिणतो निर्दिष्टमिह तत्त्वतः ॥
तदेव मध्यमोत्तरदक्षिणभागत्रयं प्रदिकं वीधी-
त्रयेषु त्रिधा भिद्यते । तथाहि त्रिभिस्त्रिभि-
रश्विन्यादिनक्षत्रैर्नागवीधी गजवीधी ऐरा-
वती चेत्युत्तरमार्गे वीधीत्रयम् । तथाचोक्तम् ।
अग्निनी क्षत्तिका यान्वा नागवीधीति
शब्दिता ॥”

इति विष्णुपुराणे । २ । ८ । ७६ स्त्रीकटीकायां
श्रीधरस्वामी ॥ कश्यपापत्यविशेषः । यथा,—
“नागवीधी च यामिन्याम् ॥” इति ब्रह्मपुराणे
द्वितीयोऽध्यायः ॥ (चर्मस्य यामिपत्नीगर्भजाता
कन्या । यथा, मनुस्यपुराणे । ५ । १८ ।

“लम्बायां घोवनामानो नागवीधी तु यामिजा ॥”
नागशुक्ली, स्त्री, (नागस्य शुक्लवत् आकृतिरस्त्व-
स्येति । अच् । ततो गौरादिवात् ङीष् ।)
उज्जरीफलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

नागसम्भवं, स्त्री, (नागात् सौसकात् सम्भवो यस्य ।)
चिन्दूरम् । इत्यमरः । २ । ६ । १०५ ॥

नागसुगन्धा, स्त्री, (नागस्यैव सुशोभनी गन्धी
यस्याः ।) सुजङ्गाची । सर्पसुगन्धा । इति
भरतवृत्तस्वामी ॥ (राक्षसभेदः । तत्प्रथंयायो
यथा,—

“नाङ्गली सरसा नागसुगन्धा गन्धनाङ्गुली ।
नकुलेषा सुजङ्गाची सर्पाङ्गी विघनाशिनो ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

नागस्फोककं, स्त्री, (नागस्य नागविषस्य स्फोकः
स्वल्पता यत्र । कप् । स्यावरविषत्वादेवास्य
तथात्वम् ।) वतुसनाभः । इति राजनिर्घण्टः ॥

नागस्फोता, स्त्री, (नाग इव स्फोता ।) दन्ती ।
नागदन्ती । इति राजनिर्घण्टः ॥

नागहनुः, पुं, (नागस्य हस्तिनी हनुरिव ।) नख-
नामगन्धद्रव्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

नागहन्त्री, स्त्री, (नागान् हन्तीति । हन + ङच् +
ङीष् ।) वन्याककोटकी । इति राजनिर्घण्टः ॥

नागाखः, पुं, (नाग इव आखा यस्य ।) नाग-
क्षेशरः । इति त्रिकाश्रयः ॥

नागाखला, स्त्री, नागयष्टिः । इति ञटाश्रयः ॥

नागाञ्जना, स्त्री, हस्तिनी । (नागस्यैव अञ्जनं
लघ्ववर्णत्वं यस्याः ।) नागयाष्टः । इति मेदिनी ।
ने, १८८ ॥

नागाधिपः, पुं, (नागानां अधिपः ।) अनन्तः ।
इति हेमचन्द्रः । ४ । ३७३ ॥

नागान्तकः, पुं, (नागानां अन्तको विनाशकः ।)
गरुडः । इत्यमरः । १ । १ । ३१ ॥

नागारातिः, पुं, (नागानां अरातिः शत्रुः ।)
वन्याककोटकी । इति राजनिर्घण्टः ॥

नागालाडुः, स्त्री, (नाग इव अलाडुः ।) कुम्भ-
तुम्बी । इति राजनिर्घण्टः ॥

नागाशनः, पुं, (अश्नातीति । अश् + क्तुः । नागानां
अशनो भक्षकः ।) गरुडः । इति शारावली । १० ॥

नागाङ्गं, स्त्री, (नागस्य आङ्गा नाम आङ्गा
यस्य ।) हस्तिनापुरम् । इति त्रिकाश्रयः ॥

नागाङ्गा, स्त्री, (नामं नागक्षेशरं आङ्गयते आङ्गं
इति । आ + ङे + अच् । टाप् ।) लघ्ववर्णा-
कन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥

नागी, स्त्री, (नागस्य स्त्रीया पत्नी । नाग + जान-
पदेति स्त्रीकार्थे ङीष् ।) नागपत्नी । इति
सुश्रुतबोधम् ॥ (अस्याः दक्षिणुका यथा,—

“जघ्नु पाके बलावन्नं वीर्योयं पत्तिनाशनम् ।
कषायानुरसं नाम्ना दधि वर्षो विवर्द्धनम् ॥”
इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ४५ अध्याये ॥)

नागोदं, स्त्री, (नागवदुदरं यस्मात् । पृषोदरादि-
त्वात् रणोपः ।) उदरनायम् । इति हेम-
चन्द्रः । १ । ४३२ ॥

नागोदरं, स्त्री, (नागवत् वृहदुदरं यस्मात् ।)
उरस्त्राणम् । इति शारावली । १६८ ॥ (गर्भस्थ्या
गर्भोपद्रवविशेषः । यथा, सुश्रुते शरीरस्थाने ।
१० अध्याये ।

“शुक्रशीघ्रितं वायुनाभिप्रपन्नमवक्रान्तजोवमा-
भापयत्युदरं तत् कदादित् यदृच्छया उपशान्तं
नैगमेषापहतमिति भाषन्ते । तमेव कदाचित्
प्रलीयमानं नागोदरमिवाहुः । तत्रापि लीन-
वत् प्रतीकारः ॥”

नाचिकेतः, पुं, नचिकताः । अग्निः । यथा,—
“स त्वमग्निश् स्वर्ग्यमध्येषु ऋतुषु
प्रब्रूहि तं अहधानाय मन्त्रम् ।
स्वर्गलोका अमृतत्वं भजन्त
एतद्वितीयेभ ऋषे षरेण ॥
प्र ते ब्रवीमि तदु मे निबोध
स्वर्ग्यमग्निं नचिकेतः प्रजानन् ।
अनन्तलोकाग्निमथो प्रतिष्ठां
विहि त्वमेनं निहितं गुहायाम् ॥

लोकादिमग्निं तसुवाच तस्मै
या इटका यावतीन्ना यथा वा ।
स चापि तत्रत्यवददयथोक्त-
मथास्य नृत्यः पुनराह तुष्टः ।
तमब्रवीत् प्रीयमाद्यो महात्मा
वरं तवेहाद्य ददामि भूयः ।
तवैव नाम्ना भवितायमग्निः
ऋक्षां पैमागनेकरुपां यहाय ॥
त्रिणाचिकेतस्त्रिभिरैव अग्निं
चिकर्माङ्गतारति जन्मनृत्यु ।
ब्रह्मयज्ञं देवमीशं विदित्वा
निपाथ्येमांश्च शान्तिमन्त्रानमेति ॥
त्रिणाचिकेतस्त्रयमेतदितित्वा
य एवं विदाराश्चिदुते नाचिकेतम् ।
स नृत्युपाशान् पुरतः प्रथोद्य
श्रीकातिगो मोदते स्वर्गलोक ॥”

इति कठोपनिषदि प्रथमा पञ्ची । १२-१८ ॥
(ऋषिविशेषः । अस्य विवरणं यथा, महा-
भारते । १३ । ७१ । २—२१ ।

“अत्रायुदाहरणोमितिहायं पुरातनम् ।
ऋषेरहालकेन्नामं नाचिकेतस्य प्रोभयोः ॥
ऋषिरहालकिर्षीमानुपगम्य ततः सुतम् ।
त्वं मासुपचरस्येति नाचिकेतमभाषत ॥
समाप्ते नियमे तस्मिन् महर्षिः पुत्रमब्रवीत् ।
उपसर्गानशक्तस्य स्वाध्यायाभिरतस्य च ॥
इथां इर्भाः सुमनसः क्लमसन्नातिभोजनम् ।
विस्मृतं मे तदादाय नदीतीरादिहाव्रज ॥
गत्वानवाप्य तत् सर्वं नदीवैगं समाश्रुतम् ।
न पश्यामि तद्विधेव पितरं चोऽब्रवीत्सुनिः ॥
क्षुत्पिपासाश्चमाविष्ट ऋषिरहालकिस्तरा ।
यमं पश्येति तं पुत्रमश्रुत् स महातपाः ॥
तथा स पित्राभिहितो वाग्मज्जेव हताञ्जलिः ।
प्रसौदेति मुच्यन्नेव गतसन्तोऽपतकुर्वि ॥
नाचिकेतं पिता दृष्ट्वा प्रतितं दुःखमर्षितः ।
किं मया हतमित्युक्त्वा निपतात महौतले ॥
तस्य दुःखपरीतस्य खं पुत्रमदुशोचतः ।
यतीतं तदहःश्रेयं सा चोया तत्र शर्तरी ॥
पित्रेनाशुप्रपातेन नाचिकेतः कुञ्जइह ।
प्रास्यन्च्छयने कौश्ले दृष्ट्वा शस्यमिवाश्रुतम् ॥
स पथ्येच्छतं पुत्रं शीघ्रं पथ्यागतं पुनः ।
दियैर्गन्धैः समादिग्धं-चीबलप्रमिसीत्यितम् ॥
अपि पुत्रं जिता लोकाः सुभाक्ते स्वेन कर्मणा ।
दिष्ट्वा चापि पुनः प्राप्तो नृचि ते माशुयं
वपुः ॥

प्रत्यक्षदर्शो सर्वस्य पित्रा पृष्टो महात्मना ।
स तं वाचां पिसुमन्धे महर्षीणां त्ववेदयत् ॥
कुञ्जन् भवच्छासनमायु यातो
सुहं विश्राणां रचिरप्रभावाम् ।
वैवस्वतीं प्राप्य सभामपथं
सहस्रशो योजनहेमभाषम् ॥
दृष्ट्वा मामभिसुखमापतन्मं
देहीति स ज्ञासनमादिदेश ॥